

ZADUSZKI TEOLOGICZNE

Częstochowski Oddział Polskiego Towarzystwa Teologicznego zorganizował 9 listopada 2015 r. „Zaduszki Teologiczne”, na których wspomniano zmarłych w ostatnim czasie członków Towarzystwa: Ks. Grzegorza Ślęzaka, Ks. dra Zenona Mońkę, Ks. dra Zygmunta Zaborskiego, Ks. prof. dra hab. Stanisława Włodarczyka, Ks. dra Mariana Szczepańskiego i Ks. dra Bronisława Predera. Poniżej prezentujemy zapis tychże wspomnień.

Ks. Prałat Grzegorz Ślęzak (07.04.1938 r. – 18.11.2011 r.)

Ksiądz prał. Grzegorz Ślęzak urodził się 7 kwietnia 1938 r. we Włodowicach, w rodzinie Zygmunta i Józefy z Filipków. Uczęszczał do szkoły podstawowej we Włodowicach. Maturę zdał w 1954 r. w I Liceum Ogólnokształcącym w Zawierciu. Odkrył w sobie powołanie do życia w kapłaństwie i po maturze wstąpił do Częstochowskiego Wyższego Seminarium Duchownego w Krakowie.

Święcenia kapłańskie otrzymał z rąk drugiego biskupa ordynariusza diecezji częstochowskiej Zdzisława Golińskiego w dniu 16 października 1960 r. w kościele pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Zawierciu. Jako motto swojej służby kapłańskiej wybrał słowa: „Ojcze nasz... bądź wola Twoja”. Mszę św. prymicyjną odprawił w rodzinnej parafii pw. św. Bartłomieja Apostoła we Włodowicach 23 października 1960 r. Pracował jako wikariusz w parafii Trójcy Świętej w Będzinie, w Kamienicy i w parafiach Podwyższenia Krzyża Świętego i św. Stanisława Kostki w Częstochowie. Odbył studia specjalistyczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, w latach 1959-1962 i 1964-1967. W latach 1970-80 był rektorem Niższego Seminarium Duchownego w Częstochowie. W latach 1980-81 - proboszczem parafii pw. św. Stanisława Kostki w Częstochowie. Przez wiele lat był ojcem duchownym i wykładowcą w Częstochowskim Seminarium Duchownym w Krakowie i w Wyższym Seminarium Duchownym Archidiecezji Częstochowskiej. Brał czynny udział w pracach II Synodu Diecezji Częstochowskiej (1975-1987). W ramach Synodu był najpierw sekretarzem, a od 26 sierpnia 1977 r. przewodniczącym Komisji Apostolstwa i Współodpowiedzialności Świeckich. Z nominacji abp. Stanisława Nowaka, metropolity częstochowskiego był odpowiedzialny w archidiecezji częstochowskiej za stałą formację kapłanów.

Był cenionym rekolekjonistą, spowiednikiem i kierownikiem duchowym m. in. w Domu Nowiejatu Zgromadzenia Sióstr Najświętszej Rodziny z Nazaretu

w Częstochowie, w Domu Generalnym Małych Sióstr Niepokalanego Serca Maryi (Honoratek). Ks. prałat Grzegorz Ślęzak był kanonikiem gremialnym Kolegiackiej Kapituły Wieluńskiej, członkiem Rady Kapłańskiej, sędzią diecezjalnym w Sądzie Metropolitalnym w Częstochowie. Był również delegatem biskupa w procesie beatyfikacyjnym Sługi Bożej Anieli Róży Godeckiej i Sługi Bożej Hilarii Głowczyńskiej.

W 2008 r. został mianowany Wikariuszem Biskupim ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego. Był współautorem książki „Poznać człowieka w Chrystusie. Jan Paweł II o godności ludzkiej” (1983 r.).

Zmarł w nocy z 17 na 18 listopada 2011 r. Został pochowany na cmentarzu we Włodowicach. Na nagrobku zostały wypisane słowa zaczerpnięte z testamentu ks. Ślęzyka: „Chrystus umarł, Chrystus zmartwychwstał, Chrystus powróci”.

Ks. prał. Grzegorz Ślęzak był człowiekiem, który kochał kapłaństwo. O tej swojej miłości często mówił w czasie konferencji jako ojciec duchowny w naszym seminarium. „Życie duchowe to zażyłość z Bogiem”, mówił 6 marca 1993 r. Przypominał jak ważne jest w życiu kierowanie się Ewangelią. „Trzeba żyć Ewangelią. Nie wstydzić się, być dumnym z Ewangelii. W życiu kleroika nie chodzi tylko o zdobycie wiedzy, ale przede wszystkim o poznanie Prawdy”, przypomniał podczas dnia skupienia 25 sierpnia 1993 r.

Jako ojciec duchowny uczył jak wielkie znaczenie w formacji duchowej człowieka ma Eucharystia. „Duchowość kapłańska powinna być duchowością eucharystyczną, a zatem: proegzystencja, duch ofiary, communio.”, przypomniał podczas konferencji 2 grudnia 1993 r.

W swoim nauczaniu do kleryków ks. prał. Grzegorz Ślęzak sięgał do chrześcijańskiej wizji człowieka. „Człowiek szuka dobra, pyta o dobro. Odpowiedź znajduje w Bogu...Przykazania to nie wskazania abstrakcyjne, ale wskazania pochodzące od Tego, który wie, co jest w człowieku.” – mówił 8 stycznia 1994 r. „Tajemnica przemiany w człowieku to kontynuacja dzieła odkupienia. Odkupienie dotyka człowieka również w jego codzienności.” – przypomniał 26 lutego 1994 r.

Jako kapłan wiedział, że w życiu każdego człowieka jest obecna tajemnica krzyża. Powtarzał, że „krzyż to cena za człowieka” (konferencja, 9 listopada 1991 r.) „Tajemnica Chrystusowego Krzyża to bogactwo zobowiązań wynikające z niego... Krzyż to streszczenie ludzkiego życia, jego sens...Droga krzyżowa to sens i tajemnica naszego życia.” (konferencja, 12 marca 1994 r.), „Droga człowieka do życia i Zmartwychwstania jest drogą wielkopostną, via dolorosa...Mój bliźni, drugi człowiek, to inne imię krzyża. Bez duchowości krzyża nie zrealizujemy przykazania miłości bliźniego.” (konferencja, 13 marca 1994 r.)

Jako mistrz życia duchowego ks. Ślęzak wiele razy poruszał temat wierności kapłańskiej i posłuszeństwa, temat modlitwy. „Odpowiedź Chrystusowi daje się na zawsze. To „na zawsze” jest miarą tego, co czynimy dzisiaj. W życiu kleroika, kapłana potrzebne jest wytrwanie, wierność, bycie na zawsze.” (konferencja, 6 listopada

1993 r.), „Posłuszeństwo to najwłaściwsza dyspozycja do bycia kapłanem. Nie ma przepisu na łatwe posłuszeństwo. Ewangelia jest miarą posłuszeństwa i życia. Posłuszeństwo należy do istoty powołania. To postawa człowieka wolnego”, tak mówił nasz ojciec duchowny podczas rekolekcji w Domu Rekolekcyjnym „Święta Puszcza” w Olsztynie, w maju 1995 r.

Na zakończenie kilka myśli ks. Grzegorza o modlitwie. „Z czym powinniśmy przychodzić na liturgię, modlitwę? Jak powinno wyglądać nasze przygotowanie? Nie wystarczy samo przyjście. Trzeba przynieść swoją wiarę, poczucie wspólnoty i więzi, poczucie swojego miejsca we wspólnocie, gotowość uczestnictwa”. (konferencja, 25 lutego 1995 r.), „Modlitwa to jedno z dzieł kapłańskich” (rekolekcje, maj 1995 r.)

„Ks. Grzegorz był ojcem duchownym nie tylko z nazwy, ale z życia. Zapatrzony w tajemnicę Ojcostwa Bożego, żyjący tą tajemnicą, rozdawał siebie. Był kapłanem, który zasłużył na imię ojca duchownego. Żył jako uczeń u stóp Jezusa. Miał swoistego rodzaju mistrzostwo duchowe”. Te słowa, które wypowiedział abp senior Stanisław Nowak w dniu pogrzebu ks. prał. Grzegorza Ślęzaka, niech będą podsumowaniem tego krótkiego świadectwa wydobytego z „Dziennika kłeryka”.

Ks. Mariusz Frukacz

Ks. Prałat dr Zenon Mońka (11.04.1931 r.– 22.05.2013 r.)

Ks. dr Zenon Mońka, prezbiter archidiecezji częstochowskiej, urodził się 11 kwietnia 1931 r. we wsi Zajęczki, gdzie też został ochrzczony w kościele parafialnym. Ojciec, Piotr Mońka, był rolnikiem małego gospodarstwa i pracował również na stacji kolejowej Kuźniczka. Matka, Władysława, prowadziła gospodarstwo domowe i zajmowała się wychowywaniem dzieci. Naukę rozpoczął w Publicznej Szkole Powszechnej w rodzinnych Zajęczkach, ale wybuch II wojny światowej przerwał tę edukację i dopiero w r. 1941 mógł ją kontynuować w szkole podstawowej, bo o zmianie nazwy zdecydowały władze okupacyjne. Ukończył ją w 1945 r. i od września rozpoczął naukę w Miejskim Gimnazjum Koedukacyjnym w Krzepicach, ale musiał nadrabiać braki okresu okupacji. W tym czasie zaznaczył się dużym zaangażowaniem religijnym, bo w szkole w Krzepicach był prezesem Sodalicji Mariańskiej, a w rodzinnych Zajęczkach zelatorem Żywego Różańca.

Świadectwo dojrzałości otrzymał 15 czerwca 1951 roku i jesienią tego roku złożył dokumenty z prośbą o przyjęcie do Częstochowskiego Seminarium Duchownego w Krakowie i od października zaczął uczęszczać na wykłady Wydziału Teologii Uniwersytetu Jagiellońskiego, które jednak zostały przerwane decyzją władz komunistycznych o likwidacji tego Wydziału w Krakowie i przeniesienia go do Warszawy. Od tego roku zajęcia, tak zwane *domesticum*, odbywały się w gmachu seminarium,